

Sou~~že~~ Tež

Můj pokoj je vydlabán v betonové krychli. Naproti otvoru pro člověka je otvor pro kočku. Nalevo hromada umělé hmoty a bavlny, na které spím, vedle dřevěná krychle plná papíru vně i zvenčí. Napravo menší dřevěná krychle s otvory vyplněná taktéž papírem a také jemnými shluky kovu, plastu a vzácných látek. Prostor je místy vyplněn elektrickým proudem a na jeho okrajích jsou vylepené vzpomínky a jiné myšlenky. Podlaha je měkká a místy pokrytá dalšími materiály. Celý prostor je vymezen šesti hladkými okraji.

Socka

Když otevřeš dřevěný udělátko, uvidíš skleněný tři velký průhledný udělátko, ze kterých je vidět ven. Pod nimi na věci se čtyřmi nohy jsou bedýnky na hudbu. Když se podíváš doleva, tak uvidíš bordel a nalevo od něj dřevěnou otevřící hranatou věc a na ní dvě skleněné nádoby s vodou a v ní živé živočichy. Dále nalevo je dřevěná větší bedna, kam se ukládají ty věci, ze kterých se čte a hudební nosiče. Ještě více vlevo je taky bordel s materiálem pro výtvarnou činnost. Když se podíváš doprava, uvidíš bednu s čelním sklem vybouleným, na kterou se jen čumí, pod ní jest také připravená výtvarná činnost ještě v polotovaru. Dále vpravo je dřevěná bedna s dvířkami, kam si dávám věci na mytí a platidla. Vedle vpravo jest podlouhlá, měkká placka, na které spím. Pak už jen dvě velké dřevěné bedny na šatstvo a na nich zase bordel. Dole placka z tlusté látky, to celé obalené do šesti tvrdých ploch, z toho pěti pomalovaných a čtyř, kde jsou rozvěšeny dodělané výtvarné činnosti většinou čtvercového tvaru. Hřejší plocha má v prostředku talíř, co svítí, na kterém je pověšen vyplétaný kruh s peřím.

Detail

Vstup je ústím do mystické jeskyně, která je sice obývacím pokojem, ale když jsem tam já, změni se v místo proměny. Prostor otvírá chodník ke křemičité stěně, již proniká slunce - nicméně já obvykle přicházím za tmy. Ano, cestu znám. Vím, že po pravici jsou stolové hory pokryté masivem z knih a nezbytné elektroniky, jejichž hřbet přechází v komíny ošacení a znovu se napojující na stolové hory, ale tam já ovšem sahat nesmím. To ne, že bych nemohl, prostě tam, je království mé dívky, jejíž pořádek se silně odlišuje od pojetí pořádku mého. A zde stačí neopatrný pohyb a s lomozem se začne fítit lavina, jejíž hlasitost úměrně roste s mojí potřebou chovat se tiše. Proto nepsané příměří mi říká, že nesmím sahat na svaté místo těchto hor, stejně tak jako nesnesu jakýkoliv pohyb nezásvěcených na území mém. Za horami je propad do jiného světa, kde lidé ač chtějí nebo ne, začnou myslet na jídlo nebo věci s tím spojené. Ale zpět k jeskyni proměn, nejzajímavější jsou levitující poletující kabáty a svetry, které sponádaně vyčkávají na svém místě před sluneční výpustí. Jako duchové budoucích činů stráží svůj roh a čekají na svoji příležitost. Po levici je menší království, kde sídlí dvojice bratrů: chaos a kyber-chaos. Zatímco chaos spokojeně vládne na hoře aktuálně nošených svrohníků, pak kyber chaos vládne elektronickému světu. Musím říct, že chaos obvykle opouští své vymezené území a snaží se pohltit svého kybernetického bratra - naštěstí jen z vnějšku. Musím se přiznat, že několikrát do roka provedu nájezd (s malým n) a svedu boj s chaosem boj. Těch barikád, kolik mi vždy přichystá, které třídím, sdružuji, vyhazuji, ukládám, utírám a pak zase vracím zpět, čímž dávám na srozuměnou ze příměří je pro mě dostatečným výsledkem a chaos může zase v klidu vládnout svým osobitým způsobem, jenž mi je tak nejmilejší. Hranice tohoto panství rozděluje příkop, nebo snad hluboké údolí, nad nímž se rozprostírá velké plató, kam by jeden s veškerým komfortem pohodil 1 - 2 lidí. Každou noc se tato náhorní rovina halí do teplých mraků, které tam zůstávají po celou noc a o víkendů i celý den. Ano tohle místo je nejzvláštnější svým magickým nábojem, kterým na mě působí, protože vždy mi zahálí mysl spánkem a já se tak oddávám snům i jiným radostem.

Krtek

Kdo scutěž vyhrává? Tentokrát necháme rozhodnutí o vítězi na slovatných čtenářích. Líbil - li se vám některé z popiáš, neváhejte a pozvěte jeho autora na pivo.

/židle, stůl, postel, lustr, .../

ZA NOVÉ TVŮRČIČINY VE JMÉNU SOCIALISMU A MÍRU

Jen já jsem tam
Za odhrnutým mechovím
jsem já
jsem já
a já tam spím.

Naslouchám hovorům lesa
jen já
jen mé já
pomalu do hlubin klesá.

Chlad zeminy je vítán
jsem tam
jen já
tak blízko
blízko bran.

15.8.2012
opět volají...

Tomáš Rogowski

Rozhodl jsem se umřít.

A proto dávám své tělo všanc divokým psům z předměstí, kalhoty a košili do armády spásy, popsané sešity rozpáleným kamnům a pozdravy všem špatným básníkům.

Kdokoliv by chtěl vzpomínat

a to v jakémkoliv smyslu

ať se taky umřelí a sejdem
se na věčnosti, v pekle nebo jinde,
jistě je ale jedno,
mně všude bude stejně.

/z cyklu "Loučení"/
David Lázeňský

Sen o květu,

ve snu tisíců barev, myriád září,
stínů světél, pablesků a třeptů.
Je to hvězda? Rostlina?

Jen květ
očím vše říká...

Jan Banach

Blbej svět
nahoněné hlavy,
burcuující červené majáky
je čas odletu
je čas předat štafetu
pod kola tvého majestátu
plivou pochlebovači
tvá vláda končí
v posteli rajtuje jiné fyzl
musím se ti smát
napotád

Rogo

blablaba fíkám
blablaba fíkám
v jarním slunci nesmyslně
fíkám blablaba

Nečech

podzim v kanceláři
červené listy
na mém pracovním stole
není výzdoba

Nečech

JOZEF TICHANSKÝ
stavač dekorácie

RÓBERT VAILING
stavač dekorácie

Do Ga RÁCOVÁ
stavač dekorácie

Zadání: V libovolném slohovém útvaru popiš svůj pokoj bez použití názvů
nábytku /židle, stůl, postel, lustr, .../

Nebudu zde popisovat pokoj ve kterém teď žiju, ve kterém mám postel
,skříň, police, stůl, okno a dveře na balkon. Raději popíšu pokoj ve kterém jsem
vyrůstal a právě v něm sedím...

pohled na nebesa ihned po ránu ne vždy radost přináší. Volá často k povinnosti
ne vždy k radosti. K uklidnění poslouží jen ruku natáhnout a dotknout se
prastarých, jenž se nade mnou sklánějí. Dřív jsem věřil všem, dnes již spíše
naslouchám těm co nejvíce vrásek mají. Místa kde odpočívali myšlenky dnes zejí
buďto prázdnotou nebo se tam naschromáždili myšlenky potřebné pro život mé
mladší krve, jenž stále obívá pokoj. Genius loci ale zůstal, pokáždě když vejdu
cítím energii, která se mnou souvisí. stále slyším hlasy a vidím obrazy, jenž o
mém životě vyprávějí. I pár tvorů ladných jsem zde svíratí mohl a podělit se
o kouzlo.

Světlo se dobývá do vnitř jako již tenkrát. Pustím ho ať si to tu všechno
očuchá. Každý kousek zde má svůj půvab. Něco se snad mění, ovšem jen na
oko. Stále tu pociťuji pocit domova i přesto, že tu už dosti možná nikdy žít
nebudu. Ahoj můj pokoji jenž nejvíce tajemství o mě víš....

Rogo

Dvojkřídla ústa jsou povětšinou otevřená a vstupují z boku. Za nimi je doupě.
Okno vpředu hledí do zaprášených očí protějšího domu, ale moc často se ven
nedívám - povětšinou je na něm průhledná, kdysi bílá blána, která zachycuje
nejhorší zvinstvo z ulice a docela často jsou zatáhnuta i růžová víčka - pro
prodloužení spánku, nebo když slunce příliš páli. Pod okem je za dlouhých
zimních nocí zdroj tepla.

V jednom zadním koutě je zatiší s knížkami, je tam možnost i posedět, ale
většinou je to místo, kde se suší a pak hromadí čisté prádlo před tím, než si
ho někdo obleče nebo odloží do úložného objektu, který je postaven do
prostoru tak, aby v dalším zadním koutě ukrýval skladiště zaprášených kramů.
Ve zbylých dvou koutech je blíž k ústům na sobě několik ležovišť pro hosty.
Ale dost často je to spíše sklad lehce použitého prádla nebo místo, kde si
připravuji věci, když někam odjíždím na delší dobu. A pak největší doupě-
ležoviště - hřiště - prostě pelech - pohodlný ostrov snění, spaní, her i
různých jiných rozkoší. Ještě mám v místnosti malý lehký úložný prostor na
již použité prádlo, dva odkládací předměty - na jednom je standardně okno do
virtuálního světa, na druhém, oddělovacím pelech od oka ven, hromada knížek
a časáků. V prostoru mezi hlavním ležovištěm a úložní stěnou je ještě něco
pro odvážné se zvážit a něco, na čem lze jet a přece zůstat na místě s
výhledem do místnosti za ústy. Kromě jedné bílé papírové koule, která ukrývá
hlavní náhradní zdroj světla, visí z hodně vysokého stropu ještě jeden
předmět - je sestaven z kruhů, červených nitek a peří. Minimálně je to skvělý
lapač prachu. Ještě jsou v doupěti další dva lokální zdroje světla - jeden u
knížek a druhý u hlavního ležoviště a oka do virtuálního světa.

Al
st

K čtyřicátému vydání Nájezdu s přáním všeho nejlepšího do dalších čtyřiceti čísel.
Detail

Fanfáry, čtyřicetkrát hurá! Oslavná salva, pomalé rozbalování rudého koberečku, sváteční róba, v koutcích úst slavnostní viržinko, sochy z leštěného alabastru rozestavěné kolem a hlavně NÁJEZD číslo 40! Zní to neskutečně, důstojně, odvážně a odhodlaně. Za dobrou svojí existence prošel týdeník NÁJEZD řadou proměn, jeho distribuce byla rozšířena a řady jeho přispěvatelů zhoustli. všeobecné veselí – všeobecné povolení uzdy. Nájezd číslo 40 právě dokráčel na konec koberečku a průvodní slovo utichlo. "Tak tady mě máte!"
Redakce Nájezdu

Soutěž!

Co znázorňuje koláž dvou fotografií

kapely The Beatles na přední

straně dnešního čísla?

Odpovědi hlaste komukoliv z redakce

/Baťa, Krtek, Dave/

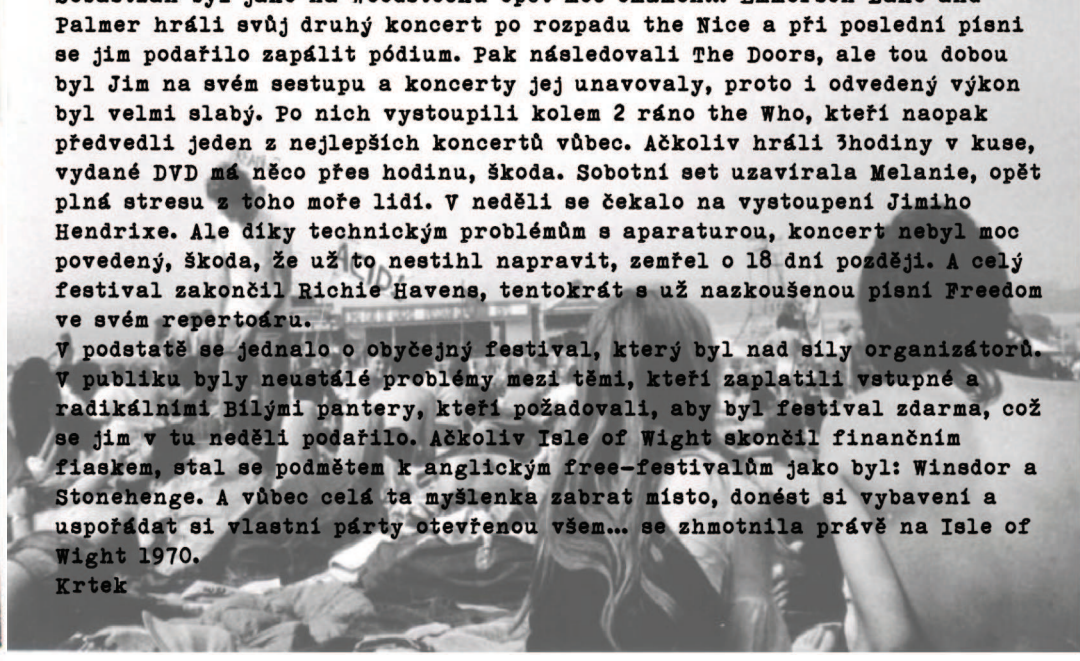
Isle of Wight

V roce 1970 se konal od 26. – 30. srpna festival Isle of Wight (ostrov pod Southamptonem na jihu Anglie), který pokračoval v tradici festivalů od roku 1968. Tento festival po vzoru Woodstocku taky mířil vysoko, a proto účast byla okolo 600-700 000 lidí. Též vystoupily hvězdy jako byl Jimi Hendrix, the Doors, the Who, Jethro Tull a i ti, kteří omylem nevystoupili na Woodstocku. Festival Isle of Wight si jistě paralely s Woodstockem udržel a to chaotickou organizací, agresivní

hipíky, kteří prolomili ploty (sice až v neděli ráno) aby od té chvíle byl festival zdarma. A díky jisté shodě okolností, hipíci osquatovali kopec, který byl naproti pódiu, odkud měli výborný výhled a poslech. To vše k nelibosti organizátorů, že jim unikají prachy za vstupné a taky, že jsou na cizím pozemku – nicméně hipíků bylo příliš mnoho na to, aby se nechali jen tak nechat odejít a na srdceryvné domluvy z pódia nereagovali. No a to byla jedna posledních ran, které způsobily, že akce skončila po vzoru Woodstocku s tak velkým prodělkem, že se festival odmlčel až do roku 2002. Nicméně rozdíl byl ve stále fungující Desolation Row, což byla malá osada chatrčí, kde bydleli hipíci, co pracovali na festivalu a také hipíci, co oddávali přírodním i chemickým změnám mysli. Bylo to po všech stránkách vyhlášené místo. Někteří z hipíků přijeli dokonce i s jednoměsíčním předstihem a je otázka, jestli zareagovali, že se nějaký festival koná. Festival začal málo známými interprety a v podstatě si na ně nikdo ani moc nevzpomíná, pátek se začínal rozjíždět. Jako třeba Gallagher Taste, Procol Harum, Cactus, páteční set se přelil do sobotního rána a na sobotu. Tam vystoupil bez jediného slova Miles Davis, ale o to více hrál, a při finální písni postupně odcházeli jednotliví hudebníci z pódia, až zůstaly poslední klávesy. Ti, kteří věděli, o koho šlo, to byl zážitek. John Sebastian byl jako na Woodstocku opět moc omámen... Emerson Lake and Palmer hráli svůj druhý koncert po rozpadu the Nice a při poslední písni se jim podařilo zapálit pódium. Pak následovali The Doors, ale tou dobou byl Jim na svém sestupu a koncerty jej unavovaly, proto i odvedený výkon byl velmi slabý. Po nich vystoupili kolem 2 ráno the Who, kteří naopak předvedli jeden z nejlepších koncertů vůbec. Ačkoliv hráli 3 hodiny v kuse, vydané DVD má něco přes hodinu, škoda. Sobotní set uzavírala Melanie, opět plná stresu z toho moře lidí. V neděli se čekalo na vystoupení Jimiho Hendrixe. Ale díky technickým problémům s aparaturou, koncert nebyl moc povedený, škoda, že už to nestihl napravit, zemřel o 18 dní později. A celý festival zakončil Richie Havens, tentokrát s už nazkoušenou písní Freedom ve svém repertoáru.

V podstatě se jednalo o obyčejný festival, který byl nad síly organizátorů. V publiku byly neustálé problémy mezi těmi, kteří zaplatili vstupné a radikálními Bílými pantery, kteří požadovali, aby byl festival zdarma, což se jim v tu neděli podařilo. Ačkoliv Isle of Wight skončil finančním fiaskem, stal se podnětem k anglickým free-festivalům jako byl: Winsdor a Stonehenge. A vůbec celá ta myšlenka zabrat místo, donést si vybavení a uspořádat si vlastní párty otevřenou všem... se zhmotnila právě na Isle of Wight 1970.

Krtek

Zprávičky

- 30.8. - 2.9. se koná akce **Woodstock cze fest 2012** tj. od čtvrtka 8:00 do neděle do 15:00. Kde: Úštěk, přehrada Chmelař. Na akci vystoupí hafo kapel, a nějaká dnb a techno stage. Vstup 50,- Kč
- 31.8. - 2.9. se koná **Hudební soustředění v Milkovicích** - od hudebníků pro hudebníky!!! Více info v Barré.
- 1.9. se koná **3. sraz mániček** - Místo: Kamenný vrch, Střekov, Ústí nad labem, zahrají: DOGMEN, VYSMÁTEJ KOUŘ, RAŠ, ÚSTECKÁ ŠPÍNA, LOS DESPERADOS. Víc máničky neuvádějí.
- 6.9. ve čtvrtek se koná od 16:30 akce **PODVINÍ 2012**, vystoupí: FPB / UŽ JSME DOMA, BBP - PODZEMNÍ ORCHESTR, THE RITCHIE SUCCESS,

ZRNÍ, TWISTED ROD. Vstup tradičně 0,-

- 8.9. akce **Lacus Mortis 2012**, Vyšehrad - letní scéna. Celodenní festival - poezie, divadlo, workshopy, koncert skupiny MOLESWING ORCHESTR a jiné ...
- 15.9. v sobotu se koná od 14:30 akce **20. narozeniny Neočekávaného dýchánku**, vystoupí RUDOVOUS, KLEC, HOLY FANDA, SÍLA, DOJDE I NA ČESKO FINSKÉ TRIO HRUBÝ/SCHNEIDER/MAKINEN A NEOČEKÁVANÝ DÝCHÁNEK. Místo: Bubenská 6, Praha 7 v parčíku nad stanicí metra Vltavská u bývalé celnice, na zahradě u skautů.

Byli jste na skvělé akci? Napište nám o tom na: najezd@gmail.com. Díky

